

Chuyện Người Không Có Đạo

Em nâng niu đóa hoa hường trắng, em nói gì với Chúa phải không ? Em nói "Chúa ơi con ngoại Đạo, tại sao nhớ Chúa, mãi, trong lòng?".

Đó, hôm qua đó, Giáng Sinh mà...Em, Giáo Đường, tay em, đóa hoa...Em, Giáo Đường, anh, ngang qua đó, thấy em vào, chuông ngân nga ngân nga...

Anh nâng niu bài thơ Giáng Sinh. Anh nâng niu hoài, em, bình minh! Em là buổi sáng hồn nhiên lắm! Em giống như ngày Năm Mới Tinh!

Được hôn em nhĩ như hôn hoa, em ạ, niềm vui chắc vỡ òa...Đâu chỉ em, anh, người ngoại Đạo, Noel là của kẻ gần, xa...

Noel gợi nhắc lòng yêu quý, không chỉ riêng người, cả thế gian, cả cỏ, cả cây, rừng với núi, cả sông, cả suối, cả trùng dương...

Em không có Đạo, đi Nhà Thờ. Anh không có Đạo, có trời Thơ...che em mái ngói ngôi nhà nguyện, che đóa bạch hường, nữa, nhé, hoa!

Em cúi đầu hôn hoa, cái Duyên
Anh cúi đầu hôn ai? Hôn Em...
Chao ôi biển rộng không bờ bến
Em, dải sông mơ một bóng thuyền...

Trần Vấn Lệ